

3.12.1970

AÇILIŞ

S.D. bugünkü yayınıımızda "Batı Almanya ve Batı Berlin"deki turist işçilerimizin sefaleti ve çözüm çareleri" ve "işçi sınıfının bugünkü aşamada örgütlenmesiyle ilgili bazı sorunları" başlıklı yazılarımızı dinliyeceksiniz.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

3.12.1970 A.

Batı Almanya ve Batı Berlin'deki turist işçilerimizin sefaleti
ve çözüm çareleri:

Batı Almanya ve Batı Berlindeki işçilerimizin durumu gerek ilericici B.Alman basınında ,gerekse Türk sosyalistk basınında geniş bir yer tutmaktadır. Sorun olarak beliren konular, genellikle işçilerin düşük ücretle ilkel şartlar altında çalıştırılmaları ve gayri insani ev ve emsken şartları konularında toplanmaktadır.

Türk sosyalistlerinin Londra'da yayınladığı "Kardeş" dergisinde Batı Almanyada çalışan işçilerimizden Seyfi Yılmaz'ın bu konularla ilişkin bir açık mektubu yayınlandı. Seyfi Yılmaz açık mektubunda, ~~tuğla~~ Batı Almanyadaki tuğla ve briket imalethanelerinde çalışan işçilerimizin acıklı durumunu yansıtıyor. Bu gibi iş kollarında

çalışan turist işçilerimizin önemli bir kısmı saat başına bir Mark gibi B.Almanyada ^{günlük} ~~günlük~~ sayılacak bir ücret almaktadırlar. Ayrıca, bu işçiler sabahın altısından gecenin 24'üne kadar yani, tam 18 saat aralıksız ve en ilkel şartlarda çalıştırılmaktadırlar. Birçok iş yerlerinde patronlar, işçiler dışarı çıkmasınlar diye fabrikalarıxxx kapılarını bile kilitlemektedirler.

Bu gibi ilkel ve çağ dışı şartlar altında çalışan işçilerimiz yalnız tuğla ve briket imalethanelerinde bulunmuyor. ~~İnşaat işçileri~~ B.Almanyada çalışan inşaat işçilerimizin ,yol ameliliği yapanların ,temizlik işleriyle ^{ülkesinin} , kimya fabrikaları gibi zehirli ve tehlikeli işyerlerinde çalışan işçilerimizin önemli bir kısmının durumu yukarda anlatılanlara pek yakındır.

Mesken meselesine gelince yine Seyfi Yılmaz'ın "Kardeş" dergisinde belirttiği gibi, kötü ,sağlığa zararlı şartlar altında ev ve meskenlerde

yaşayan işçilerimizin sayısı bir hayli kabarıktır. Ve bu sayı gün geçtikçe de kabarmaktadır. Seyfi Yılmaz'ın anlattığına göre, "altı domuz, üstü tavuk ahır^ı olan virhanelerde yüzlerce işçi yaşamaktadır. Hemde aileleriyle birlikte ~~xx~~ buralarda 400 kişiye 3 yüz numara düşmektedir. İşçilerin yattıkları bölümlerde cam ve kapı yok denecek kadardır."

Seyfi Yılmaz "Kardaş" dergisinde yayınlanan açık mektubundan aldığı^m bu iki örnek B.Almanyadaki işçilerimizin ağır sömürü şartlar^{ında} yaşadıklarını gösterdiği gibi, bu şartlardan kurtulmanın çarelerini arayıp bulma gereğinin kaçınılmazlığını da göstermektedir.

İşçiler her zaman, her yerde, ancak öncü devrimci bir örgütün önderliğinde yürütülen bir savaşla sömürüyü geriletebilmişler ve sonunda onu tamamen yenmeyi başarabilmişlerdir.

Batı Almanyada bu gibi şartlar altında bulunan işçilerimizin sorunlarını çözümlemek, sömürüyü geriletmek demokratik haklarını elde etmek ve

insanca yaşamak üzere ³ sürekli ve şaşmaz bir mücadele yürüten örgütlerin başında Türkiye Komünist Partisi gelmektedir. TKP, sözlüğü yazılı yayınları ,militanlarının fedakarlıkları sayesinde Batı Alman patronlarının bu azılı ve aşırı sömürsünü geriletmek üzere işçilerimizi organize etmek işinde için sistemli ve programlı bir şekilde çalışmaktadır.

Fakat Türkiyede gizli çalışmak zorunda kalan TKP, Türk polisinin cirit attığı B.Almanyada açık çalışamaz. Çünkü B.Alman polisi de Türk gizli polisiyle ,Türk komünist militanlarının faaliyetini engellemek üzere gizli plan ve provakasyonlar hazırlamaktan geri durmamaktadır.

TKP dışında legal ve sosyalist eylimli işçi ve öğrenci örgütleri de işçilerimizin sorunlarının çözümüyle uğraşmaktadırlar. Bu örgütlerin etkisi günden güne artmakta ve kuvvetlenmektedir. Bundan başka B.Alman sendikaları da işçilerimizin sorunlarının çözümünde olumlu bir rol oynamak

tadırlar. İşçilerimiz günden güne daha fazla dil ve gelenek engellerini aşarak B.Alman sendikalarına üye olmakta, gerek öteki yabancı işçilerle gerekse B.Alman işçi sınıfıyla bağlarını ve dayanışmasını sıklaştırmakta, ~~böylece~~ tekeller sömürüsüne karşı B.Alman işçi sınıfıyla el ele direnmektedir. Bu durum, B.Almanyada 'daki işçilerimizin bir yandan kendi öz teşkilatlarında örgütlenmeleri ve bu örgütlerin ~~yolundan geçerek~~ ^{işçilerimize} B.Alman sendikalarında tekellere karşı savaşa katılmalarının ^{yanında başka bir yandan} ~~gerekli olduğu~~ ^{gösteriyor} görüştüğü doğrulamaktadır. Esasında işçinin kendi öz örgütünde ^{ve} ~~teşkilatlanmakla~~ B.Alman sendikalarında teşkilatlanmak hareketleri birbiriyle çelişki halinde olmayan aksine birbirini tamamlayan ^{iki} ~~bir~~ tutumdur.

İşçi sınıfının bugünkü aşamada örgütlenmesiyle ilgili bazı sorunları:

Türkiyede işçi sınıfının bugünkü aşamada ulaştığı daha yüksek sınıfsal bilincin gerektirdiği örgütlenme derecesine de ulaşması savaşını epi zamandan beri zihinleri meşgul etmektedir. Bu konuda devrimci sendikaların ve sosyalist akımın sağladığı örgütlenme imkanları inkar edilmemekte yalnız bunların daha da kuvvetlendirilmesi daha da genişletilmesi söz konusu yapılmaktadır.

Bu meselede tipik olan örnek işçi sınıfını 15-16 Haziran olaylarında ~~sağladığı~~ örgütlenme konusunda sağladığı başarılar, bulduğu ve uyguladığı yeni yeni yön ve yöntemlerdir. x

15-16 Haziran olayları geniş,xxx ve yeniden örgütlenmenin bir sonucudur. İşçi sınıfı sendikal ve politik haklarını savunmak bilincine ulaşmıştı. Ama, bu bilinci savaş alanına indirecek örgütlen-

meyi başarmak şartıyla konkre alanda işbirlikçi burjuvaziyi geriletebilir hatta küçük ve sanayi burjuvazisinin politik güçlerinden bir kısmını da bu istikamette seferber edebilir, çiğnenmek istenen sendikal ve politik haklarını kurtarabilirdi. Nasıl ki, öyle de oldu. İşçi sınıfındaki sınıfsal bilincin gelişmesi ve bu bilince paralel örgütlenmeyi başarabilmesidir ki, iktidarın ,Türk-İş'in başını tutan Demirsoy Tunç grubunun yardımıyla çıkardığı yeni sendikalar kanunu uygulanmamış ,ölü doğmuş, ve işçi sınıfı devrimci sendikalarını iktidara ve Demirsoy-Tunç grubuna,bütün kanlı saldırılara ,teröre ,MDD-cilerin ve sarı sendikacıların ideolojik şaşkınlık teşebbüslerine rağmen ezdirmemiştir. Adana direnişi ve yurdun öteki bölgelerindeki patron iktidar baskılarına karşı, zincirleme sürüp giden grev ve işgaller 15-16 Haziranın kararlı bir şekilde işçi sınıfı tarafından devam ettirildiğini göstermektedir. Bu direnişten bir yandan örgüt olarak

devrimci sendikaların bir yandan da sosyalist akımın kuvvetlendiği de bir gerçektir. Çünkü 15-16 Haziran olaylarını hazırlayan örgütlenme devrimci sendikalara ve sosyalist akıma karşı değil onun 'tamamlayıcısı ve kuvvetlendiricisi' niteliğini taşımıştır. Çünkü, devrimci sendikacılık ve sosyalist akım, ki bunlar bilimsel sosyalizm hedeflerinde birleşiyorlar, 15-16 Haziran olaylarının ilhamcısı ve öncüsü *devrimci sendikalar* *aranılar* olmak gibi tarihsel bir ~~evvel başarımlardır~~ bilimsel sosyalizme ~~bağlı bu akımlardır.~~

15-16 Haziran olaylarından bir müddet evvel işçiler sendikal ve politik haklarını iktidara ve sarı sendikacılığa karşı savunmak üzere fabrika ve işletmelerde "direnme komiteleri" kurdular. Bu komiteler, gerek devrimci sendikaların, gerekse sosyalist akımın mevcut teşkilatlarına karşı değil, bu teşkilatların faaliyet ve etki alanlarını genişletmek üzere kuruldu. Devrimci sendikacılığının ve sosyalist akımın

teşkilatı bulunmadığı fabrika ve işletmelerde ise, "direniş komiteleri" işçileri politik ve sendikal haklar etrafında örgütlemek ve onları seferber etmek gibi bir başarı sağladılar, ayrıca da bilimse sosyalizme bağlı sendikacılık sosyalist akımın buralarda da örgütlemesine yol açtılar, zemin hazırladılar.

"fabrika ve işletmelerde kurulan direnme komiteleri daha üs bir teşkilattan yoksun kaldıkları takdirde değişik işletmelerdeki hareketi ayenkleştirmek imkanından mahrum kalmış olacaktı. Bu gibi bir ayenkleştirmeyi sağlamak için "direnme komiteleri"nin üstünde onların faaliyetini ayenkleştirecek bir teşkilat^{ın}/da varlığı kaçınılmazdı. İstanbul ve İzmitte 100 binden fazla işçinin aynı anda ve aynı şiar ve savaş hedefleri etrafında 15-16 Haziran günü protesto hareketlerine başlayabilmesi, protesto saflarına katılıp iktidarın

baskı ve terörüne yardım edecek provakasyonları yapmayı karar-
laştıran MDD-ci ajanları önemli ölçüde demaske edip işçi safların-
dan dışarı atabilmeleri "hep bir ağızdan " ulusal bağımsızlık",
"emperyalizme ölüm", "sosyalist Türkiye" gibi şiarları muntazam
bir şekilde kamuoyuna ve geniş emekçi yığınına duyurabilmeleri ,
toplum polisini darma duman edebilmeleri yurtsever subay ve erleri-
le sosyalist hedeflere doğru bağlar kurabilmeleri böyle daha yüksek
kademede bir örgütün ahenkleştirici bir örgütün varlığını göster-
mektedir. Ayrıca, bu örgütün yurtsever gençlik ve öğrenci örgütle-
riyle, yurtsever basınla bağlar kurduğu ve bu güçleri hareketin teşki-
latlandırılmasında kıymetlendiği de bir gerçektir.

Bu bakımdan, örgütlenme açısından da 15-16 Haziran işçi protesto
hareketi zengin tecrübelerle doludur. Bu tecrübeleri tahlil etmek ve
bu tahlillerden örgütlenme konusunda bugünkü şartlara göre dersler
çıkarmak gerekmektedir.

KAPANIŞ

S.D. Bugünkü yayınınımız burada sona erdi ,gelecek ~~hafta~~
perşembe günü aynı saatte buluşmak üzere hoşça kalın.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI